

teprve do nového zákona o soukromých zaměstnancích, jest právě zřejmé, že zákon čís. 20/1910 ř. z. neměl tento případ vůbec na mysli. Podle toho, co bylo vyloženo, nebyl žalobce obchodním pomocníkem ve smyslu zákona čís. 20/1910 ř. z. a nemůže se proto dovolávat pro sebe ustanovení §§ 20 a 29 tohoto zákona.

Čís. 13881.

Postup při převodu do nových platů a při určení služného a doby vybývající pro další zvýšení služného u garážních a dílenských mistrů (vládní nařízení ze dne 5. března 1927, čís. 16 sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 25. října 1934, Rv I 2170/32.)

Žalobce, dílovedoucí a garážní mistr poštovní správy, domáhal se na československém státu, by žalovaný byl uznán povinným provést podle dílu 3 vlád. nař. ze dne 5. března 1927 čís. 16 sb. z. a n. platové zařazení do I. platové stupnice tím způsobem, že podle rozhodné započítatelné doby, určí nejprve služné v II. platové stupnici a dobu vybývající pro další zvýšení služného a podle výsledku tohoto určí pak stupeň služného v I. platové stupnici a případnou dobu vybývající pro další zvýšení služného. Žalobce tvrdil, že je zaměstnán v technické službě automobilového provozu čsl. pošty, že poměry těchto zaměstnanců byly upraveny vl. nař. ze dne 5. března 1927 čís. 16 Sb. z. a n. V době, kdy toto vl. nař. bylo vydáno, byl garážním mistrem. Podle přechodných ustanovení vl. nař. o převodu do nových platů v § 56 měl žalobce, jako garážní mistr obdržeti služné podle I. platové stupnice ve stupni služného, stanoveného podle rozhodné započítatelné služební doby. Podle § 58 odst. II tohoto vl. nař. mělo mu býti služné určeno způsobem tam uvedeným. Žalovaná strana stanovila služební požitky tím způsobem, že celkovou služební dobu propočítala nejprve ve III. stupnici, pak ve II. platové stupnici, zbytek pak v I. platové stupnici a podle tohoto stanovila stupeň služného I. platové stupnice. Proti tomuto způsobu stanovení služného podal žalobce odpor, a žádal o opravu výměru, by jeho služební doba byla propočtena jen v druhé a zbytek v první platové stupnici. Tato žádost žalobcova byla zamítnuta rozhodnutím ministerstva pošt. Toto rozhodnutí však je nesprávné i jeho výklad týkající se ustanovení § 58 cit. vl. nař. Jde o otázku, jaký smysl mají slova »služné druhé platové stupnice určí se způsobem stanoveným v předchozím odstavci«. Ustanovení toto stanoví zařazení zaměstnanců do skupiny služného jinak u dělmistrů odst. I., jinak u garážních a dílenských mistrů v odst. II. Co se týká těchto se uvádí, že se nejprve určí služné v druhé platové stupnici způsobem ustanoveným v předchozím odstavci a že podle výsledku se určí stupeň služného v první platové stupnici. Slova »určí se způsobem stanoveným v předchozím odstavci« nemají ten smysl, že by se měla i u garážních a dílenských mistrů propočítáti služební doba ideálně teprve ve III. platové stupnici, nýbrž způsob, na nějž se odkazuje, znamená jen, že stejně jako u dělmistrů má býti stejnou methodou u garážmistrů propočítáno nejprve služné v druhé platové stupnici a pak že má býti provedeno příslušné zařazení. Slova »způsob« mají tudíž ten smysl, že se od-

kazuje na methodu, na princip propočítací uvedený v odst. I. Kdyby smysl § 58 měl býti správným tak, jak ho vykládá min. pošt, bylo by bývalo jednodušší, aby zněl tak, že při určení stupně služného se má propočítati služební doba tak, jako by každý zaměstnanec ztrávil celou služební dobu ve stupnicích vl. nař. stanovených již od počátku, což by bylo daleko jednodušší. Přearažení žalobcovo bylo výměrem ze dne 15. prosince 1927 a ze dne 25. července 1927 napraveno a žalobci přiznáno od 1. ledna 1926 služné první platové stupnice. Poštovní správa sama uznala převedení žalobce z první stupnice do druhé stupnice za nesprávné, a to ve výměru ze dne 25. července 1927 a proto není rozhodno, podal-li žalobce proti výměru ze dne 15. prosince 1927 stížnost. Tím, že poštovní správa znovu o správnosti převedení žalobce a vyměření jeho požitků rozhodovala, jest oprávněna k žalobě, kterou se domáhá přezkoumání rozhodnutí ze dne 7. května 1931, jímž o jeho nároku bylo znovu rozhodováno. Konečně tvrdil žalobce, že i kdyby bylo pravda, že okamžitě tímto sporem nic nezíská efektivně, přece jen vzhledem k jeho vyrovnávacím přídávám je mu propočítání dosavadní na újmu, ježto při případném pensionování měl by požitky daleko nižší za dnešních poměrů, než kdyby mu byl plat propočítán tak, jak se domáhá. **Procesní soud první stolice** uznal podle žaloby. **Důvody:** Jediná sporná otázka, kterou jest v souzeném sporu zodpověděti, týká se výkladu ustanovení § 58 vl. nař. čís. 16/27, pokud se týče toho, zda příslušný výnos ministerstva pošt a telegrafů vyhovuje tomuto zákonnému předpisu. Podle názoru soudu ustanovení odst. II. § 58 vl. nař. čís. 16/27 poukazuje na postup při propočítání garážních a dílenských mistrů, t. j. že obdobně jako v I. odstavci tohoto zákonného ustanovení se má postupovati i při propočítání jejich služební doby ve II. platové stupnici, načež že se má provésti příslušné zařazení. K tomuto výkladu se dospěje i z úvahy, že způsob propočítání služného u dělmistrů jest formulován speciálně v odst. I. § 58 cit. nařízení, kdežto propočítání služného u garážních a dílenských mistrů jest věnován jen odstavcem následující, takže ratio legis byla jen ta, by se způsob propočítání služného této kategorie zaměstnanecké dál jinak, než u dělmistrů. Jinak by se obě kategorie neodlišovaly při propočítání služného, nýbrž by příslušné ustanovení znělo všeobecně, jednodušeji. Proto soud nesdílí právní názor žalované strany, která přearažení žalobcovo provedla způsobem, postupu shora uvedenému odporujícím. Právem tudíž dožaduje se žalobce určení služného nejprve v II. platové stupnici, ovšem takovou methodou, jako jest propočítáno služné obdobou u kategorie zaměstnanců, uvedených v odst. I. § 58 cit. vlád. nařízení, ve III. a II. stupnici a dobu zbývající pro další zvýšení služného. Podle výsledku onoho pak jest určiti stupeň služného v I. platové stupnici a případnou dobu vybývající pro další zvýšení služného. **Odvolací soud** napadený rozsudek potvrdil. **Důvody:** Rozhodným jest jen výklad § 58 vl. nař. V tom směru odvolací soud souhlasí s názorem soudu prvního. Ani gramatický, ani logický výklad ustanovení toho nepřipouští jiný smysl, než mu dává soud první stolice. Z porovnání prvního i druhého odstavce § 58 vlád. nař. je zřejmo, že oba odstavce souhlasí téměř doslovně a že jen slova prvního odstavce »podle rozhodné započítatelné (započtené) doby« a slova »při převodu ze 6. stupně služného se však započte vybývající

doba polovinou, při převodu ze 7. stupně služného polovinou zvětšenou o 18 měsíců» jsou nahrazena v odstavci druhém slovy »způsobem stanoveným v předchozím odstavci«. Z toho doslovu jasně vyplývá, že u garážních a dílenských mistrů nemá se určití služné podle započítatelné (započtené) doby nejprve v III. platové stupnici a doba vybývající pro další zvýšení služného, nýbrž že se má určití při převodu garážních a dílenských mistrů služné podle započítatelné (započtené) doby nejprve v II. platové stupnici a doba vybývající pro další zvýšení služného, a že pak podle výsledku, t. j. takto zjištěného služného platové stupnice II., má se určití podle pravidel platných při povýšení (§ 27) stupeň služného v I. platové stupnici a případná doba vybývající pro zvýšení služného. Je mylný výklad hájený stranou žalovanou, že služné II. platové stupnice je určití způsobem označeným v odst. 1 § 58 cit. vl. nař., t. j. nikoli přímo, nýbrž přes platovou stupnici III. Když proto strana žalovaná při převodu žalobce zachovala se podle tohoto nesprávného postupu, vyložila nesprávně odstavec (2) § 58 cit. vlád. nař.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Jde v podstatě o to, jaký význam mají slova »způsobem stanoveným v předchozím odstavci«, obsažená v druhém odstavci § 58 vládního nařízení ze dne 5. března 1927 čís. 16 sb. z. a n. o úpravě služebních a platových poměrů řemeslných zaměstnanců v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu československé pošty. Dovolatel dovozuje, že se tato slova vztahují na celý první odstavec § 58. Naproti tomu odvolací soud vycházel z názoru, že tato slova nahrazují jen slova prvního odstavce »podle rozhodné započítatelné (započtené) doby« a dále druhou větou prvního odstavce, jež zní: »Při převodu ze 6. stupně služného se však započte vybývající doba polovinou, při převodu ze 7. stupně služného polovinou zvětšenou o 18 měsíců«. Náзор odvolacího soudu nelze uznati za správný. V § 58 jsou obsažena ustanovení o tom, jak má býti proveden převod do nových platů jednak u dělmistrů (odstavec první), jednak u garážních a dílenských mistrů (odstavec druhý). Podle § 56 odst. (2) téhož vlád. nařízení obdrží při převodu do nových platů dělmistři služné podle II. platové stupnice, garážní a dílenští mistři služné podle I. platové stupnice. K tomu se připomíná, že služné a stupně služného v jednotlivých platových stupnicích I., II. a III. jsou stanoveny v § 21 a že o zvýšení služného p o s t u p e m d o v y š š í c h s t u p ň ů pojednává ustanovení § 26 téhož vlád. nařízení. K vystižení pravého smyslu a dosahu druhého odstavce § 58, o nějž tu jde, nestačí jen porovnávání, v čem odstavec první a druhý § 58 souhlasí a v čem se liší, jak míní odvolací soud, nýbrž jest zkoumati, co jest míněno slovy druhého odstavce, že u garážních a dílenských mistrů se určí »z p ů s o b e m s t a n o v e n ý m v p ř e d c h o z í m o d s t a v c i« nejprve služné v II. platové stupnici a doba vybývající pro d a l š í zvýšení služného. Těmito slovy se zřejmě a neomezeně odkazuje na c e l ý z p ů s o b u r č e n í služného a doby vybývající pro d a l š í zvýšení služného, jak jest tento způsob upraven v odstavci prvním. V prvním odstavci § 58

jest tento způsob určení služného a doby vybývající pro další zvýšení služného upraven takto: Nejprve se určí podle rozhodné započitatelné (započtené) doby služné III. platové stupnice a doba vybývající pro další zvýšení služného; podle výsledku se pak určí podle pravidel platných pro stanovení služného při povýšení (§ 27) s t u p e ň služného II. platové stupnice a případná doba vybývající pro zvýšení služného. Druhá věta prvního odstavce upravuje jen rozsah z a p o č t e n í v y b ý v a j í c í doby při převodu ze 6., pokud se týče 7. stupně služného. U dělmistrů, kteří podle § 56 odst. (2) obdrží při převodu do nových platů služné podle II. platové stupnice, jest vyloženým určením převod do nových platů d o k o n č e n. Naproti tomu u garážních a dílenských mistrů, kteří podle § 56 odst. (2) obdrží při převodu do nových platů služné podle I. platové stupnice, které jest vyšší (§ 21), jest v druhém odstavci § 58 předepsáno, že po určení služného v II. platové stupnici a doby vybývající pro d a l š í zvýšení služného, kteréžto určení se provede právě vylíčeným způsobem stanoveným v odstavci prvním § 58, se podle jeho výsledku v určování p o k r a č u j e tak, že se podle tohoto výsledku určí — a to opět podle pravidel, platných při povýšení (§ 27) — stupeň služného v I. platové stupnici a případná doba vybývající pro zvýšení služného. Neobstojí proto názor odvolacího soudu, že při převodu do nových platů a při určení služného a doby vybývající pro další zvýšení služného u garážních a dílenských mistrů nemá býti započato s propočtem ve III. platové stupnici, nýbrž přímo a nejprve jen ve II. platové stupnici, neboť takový názor nelze z doslovu a souvislosti obou odstavců § 58 vyvoditi ani výkladem gramatickým, ani výkladem logickým. Žalovaná strana postupovala při převodu žalobce do nových platů správně podle ustanovení § 58 vlád. nař. čís. 16/1927 sb. z. a n. a žalobní nárok není tedy odůvodněn.

Čís. 13882.

Byl-li spor postoupen krajským soudem na Slovensku podle § 182 a) o. s. p. v doslovu čl. III. čís. 8 zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n., krajskému soudu v historických zemích, nelze přípravný spis podaný u krajského soudu na Slovensku, v němž byly námitky ve věci samé, považovati za žalobní odpověď, a jest na krajském soudu v historických zemích, by určil žalovanému lhůtu k žalobní odpovědi.

Při vynesení rozsudku pro zmeškání podle § 398 c. ř. s. nebyl krajský soud v historických zemích oprávněn přihlídnouti k přípravnému spisu podanému u krajského soudu na Slovensku, jehož obsah nebyl přednesen.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, Rv I 283/33.)

Žaloba o zaplacení 12.000 Kč byla původně podána u krajského soudu v Prešově. Žalovaný podal při zahajovacím roku dne 10. června 1930 přípravné podání, jež obsahovalo námitky proti žalobnímu nároku ve věci samé a vznesl námitku místní nepříslušnosti, již krajský soud v Prešově vyhověl a postoupil spor podle § 182 a) o. s. p. krajskému